

[Fr. Dalgaard.]

telse; medens Rigsdagen er samlet, kan der ikke rejses Tiltale eller ske Fængsling uden Samtykke af det Ting, hvortil den paagældende hører. Denne Grundlovsbestemmelse har altid været opfattet og praktiseret saadan, at kun i Spørgsmaal, som vedkommer Rigsdagsmandens politiske Stilling, og som kunde tænkes at hindre Udførelsen af hans politiske Gerning, tager Folketinget positivt Stilling til selve Sagen, altsaa til, hvorvidt der bør rejses Tiltale, medens Praksis i alle andre Tilfælde, hvor det drejer sig om Privatlivet, altid har været, at Samtykket er blevet givet, for Resten adskillige Gange efter vedkommende Rigsdagsmands egen Anmodning. Det skal jo heller ikke være saadan, at Rigsdagsmændene, som er med til at vedtage Love, der indeholder Straffebestemmelser, og som gælder for alle Borgere, skal være undtaget fra disse Love. Samtykket er da ogsaa altid blevet givet i saadanne Tilfælde uden Hensyn til Sagens Storhed eller Lidenhed. Hvis disse Hensyn skulde have spillet ind, vilde der formentlig i denne Sag og for øvrigt ogsaa i den under næste Punkt paa Dagsordenen opførte Sag have været Anledning til at gøre en og anden Bemærkning om Sagens Lidenhed, men det er ikke sket, for det har Rigsdagen aldrig blandet sig i. Naar Anklagemyndigheden har fremsat en Anmodning om Udlevering, om jeg saa maa sige, er den som sagt altid blevet imødekommet. Rigsdagen har aldrig opkastet sig til Dommer i en saadan Sag, og Udvalget har heller ikke fundet Anledning til at fravige denne Praksis.

Derimod vil man bemærke, at der i Indstillingen findes en Bemærkning angaaende selve Formen for Anklagemyndighedens Begæring. Anklagen er i Virkeligheden rejst, længe før dette Tings Samtykke forelaa, thi endnu i dette Øjeblik foreligger der jo ikke noget Samtykke. Anklagemyndigheden har udformet Anklageskriftet den 6. Oktober — den 6. Oktober var jo i øvrigt den Dag, den nuværende Rigsdag traadte sammen —, og der forelaa altsaa ikke noget Samtykke paa det Tidspunkt, uanset den tydelige og klare Bestemmelse i Grundlovens § 56. Det burde ikke være nødvendigt at indskærpe denne Regel, men det kunde synes, som om det var nødvendigt at gøre det, og jeg henstiller i hvert Fald til den højtærede Justitsminister, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold med Henblik paa Fremtiden. Dersom man vil sige, at i Virkeligheden har Anklagen

været rejst paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen ikke var samlet, altsaa forud for den 6. Oktober, saa er dette ikke Tilfældet, thi for det første er den ikke rejst før den 6. Oktober, og for det andet har Rigsdagen permanent været samlet i den Forstand, som det her drejer sig om. Anklagemyndigheden vidste allerede i August ud fra Papirer, som Anklagemyndigheden selv paaberaaber sig, at det var en Folketingsmand, det drejede sig om, og det er derfor beklageligt, at man har rejst Tiltale, før Samtykket fra dette høje Ting forelaa. Men jeg skal som sagt paa Udvalgets Vegne indstille, at Samtykke gives.

Jens Thomsen: Naar Politiet rejser offentlig Sigtelse mod en Borger, kastes der jo noget af en Skygge over den sigtedes Ære, og derfor bør Politiet ikke rejse nogen Sigtelse offentligt, hvis der ikke foreligger et reelt Grundlag for Sigtelsen. I den foreliggende Sag har Politiet rejst en offentlig Sigtelse mod mig, fordi min Forvalter skulde have overtraadt Prisloven. Jeg vil dog paastaa, at han i den foreliggende Sag ikke har overtraadt Loven, og at Politiet derfor ikke har et reelt Grundlag for at rejse Sigtelse mod ham og naturligvis langt mindre mod mig. Det er en alvorlig Anklage, som jeg gennem en saadan Paastand rejser imod Retfærdighedens Vogter. Jeg er jo klar over, at det er vanskeligt at kæmpe mod Landets Myndigheder; det er sagt mig, at Myndighederne nok skal forstaa at faa Sagen drejet saaledes, at de kan ramme mig, men jeg haaber dog, at Retssikkerheden her i Landet er saa stor, at jeg kan faa min Ret ved Domsmagten.

Der foreligger jo en Betænkning fra Udvalget for Forretningsordenen. I Almindelighed er det saadan, naar der ned sættes et Rigsdagsudvalg, at det gør et grundigt Arbejde for at sætte sig ind i de foreliggende Forhold, og for saa vidt hæfter Udvalgets Medlemmer jo for den afgivne Betænkning med deres Underskrifter. Under almindelige Forhold modtager et saadant Udvalg ofte Repræsentanter fra forskellige Sider for at faa Sagen belyst. Da den foreliggende Sag kom frem i Rigsdagen, var jeg sygmeldt paa Grund af en alvorlig Febersygdom, men til Trods herfor har Udvalget afgivet den foreliggende Betænkning uden at forsøge at sætte sig ind i, hvorvidt der var et retfærdigt Grundlag for en Sigtelse og en Udlevering. I hvert Fald har Udvalget ikke afæsket mig en Forklaring om Grundlaget for Udleve-